

Színház és Művészet

A népjóléti ügyosztály hangversenye. Péter-Pál ünnepére Szeged népjóléti ügyosztálya foglalta le a színházat jótékonytárgyat gyakorolni úgy, hogy abból művészi élvezet és öröm is származzék az akciója, gondolata, meleg elismerésre talált volna a város egész közönségénél, ha... Legelsősorban hívós műsort kellett volna összeállítani, másodsorban nagyobb és erőteljesebb reklámmal kellett volna a sikert biztosítani. Az akciót olyan méretekre lehetett volna fokozni, hogy nagyszabású társadalmi eseménnyé nőjje ki magát. Ezzel szemben a színház csak félig telt meg. A közönség legnagyobb része nyári számítással nyolc óra után indult a színházba, amikor is a végkép összecsapódó függöny előtt értesült róla, hogy — vége az előadásnak. Városi népjóléti hangverseny a városi színházban, amely egy óra leforgása alatt befejezte valamennyi műsorszámát! És milyen műsorszámokat! A szereplők: Szabó Lujza, Elek Szidi, Laurisin Lajos, Friss Antal cselista. A kom Lajos orgonaművész, ezuttal zongorakíséző, tőlük telhetően kedvvel, de a „gyengébbek kedvéért” jelszóval választották össze műsorukat, amely nem vált a hívó és az akció hasznára. A hangversenyt vezíté dr. Szabó Géza tanácsnok meleg szavakkal nyitotta meg. A közönség jó arcot vágott a szomorú játékhoz és tapsolt, ahol lehetett.

Régi orfeum, Röck Marikával. A közönség voltaképpen már nem is vágyódik színház után, már egyenesen kívánna azt a kis negyven fokos meleget, amely egyben jó kifogás is lenne a színházpártolás elhanyagolására. De a negyven fokos meleg csak nem akar jönni, ellenben szezonbeli hévvel folynak a munkálatok, a vendégszereplések a színháznál. Péntek este Röck Marika pördült-fordult vidám piruettekkel a Régi orfeum ütemeire és lázba hozta a diákszíveket, nem sajnált cirógatást, jó szavakat a nézőtértől. Röck Marika tehát megcsufolta a mostoha természetet és kánikulai hangulatot hozott a színházba. Mi sem természetesebb, mint a hála és köszönet, ami kijár a kis szubrettfejedelműnek, akinek incselkedése, bája, toalettjei ismét elbódították rajongóit. Az operett Röck Marika nélkül rég el lenne már felejtve, még így is csak nehezen tudott rajta a Röck-injekció segíteni. Még sem szabadna azonban mindent a vendégművésznőre hárítani és egyébként így összekovácsolatlanul szabadjára hagyni a szereplőket. Mi el tudjuk képzelni a színházat „Régi orfeum” nélkül — a „Régi orfeumot” is el tudjuk képzelni a megjelent szereplők nélkül, Röck Marikát is el tudjuk képzelni ezen szerep nélkül, — csak az este sikerét nem lehetett volna el képzelni Röck Marika nélkül.

Budapest színészeti ösztöndíjai. Budapestről jelentik Budapest színművészeti ösztöndíjait az illetékes bizottság pénteken ítélte oda. Ösztöndíjakat kaptak: Péry Piri, Raffay Erzsébet, Koréh Endre, Forgách Antal. Az ösztöndíjjal kitüntetett színészek egyenként 800—800 pengőt kapnak. Péry Piri néhány év előtt a szegedi színház tagja volt.

A kardalosok jutalomjátéka. A színház névtelen katonái, a kardalosok július 5-én, szerdán este rendezik meg jutalomjátékukat. Színrekerül „A csunya lány” című operett, amelynek annak idején Szegeden is nagy sikere volt. Neményi Lili játssza a főszerepet. A rendezők sorsjátékot is rendeznek, amelyre a szegedi kereskedők 600 értékesebbnél-értékesebb nyereménytárgyakat ajánlkoztak a kardalosoknak. Minden színházi jegy egyúttal sorsjegy is és tekintettel a nyeremények nagy számára, majdnem minden sorsjegy nyer.

A színházi iroda hírei

Ma este: Régi orfeum. Röck Marika vendégfelléptével.

Vasárnap délután Horváth Böske betegsége miatt a Kis kadéi helyett a Naplemente előtt kerül színre. Hauptmann remekművében lépett fel bucsuzól az elmúlt héten Derék János olyan sikerrel, hogy közkívánatra műsorra tűzte a színház vezetősége a darabot.

A Naplemente előtt filléres helyárrakkal kerül színre.

Vasárnap este: Régi orfeum Röck Marika vendégfelléptével.

A Régi orfeum mindkét előadása a rendes esti helyárrakkal kerül színre.

Az esti előadásoktól 9-kor kezdődnek.

VIGYÁZAT! KERÉKPÁROSOK!

Mielőtt vásárol, okvetlen érdeklődjön áraink iránt, mert már új kerékpárt adok

P 120.—ért.

ÚJ ALKATRÉSZEKET ÉS NEM RÉGIT.

Új kormány P 3.60	Új csomagtartó P 1.50
Új láncot P 3.50	Új külső gummi P 6.—
Új pár pedált P 3.60	Küllő P—04

stb. olcsó árak. Waffenrad kerékpár egyedüli képviselő. Rádiók, írógépek raktára

Ujdonság! Gumisíttal mindenki maga javíthat külső gumiján bármilyen szakadást!

KELEMEN MARTON, KELEMEN UCCA 11. SZ.

A Délmagyarországi regénye

Tégyamitakarsz

Benedek Marcell

41
Sarkonfordult és kilépett a folyosóra. Egy pillanatra gondolkozva állt meg, aztán gyors lépésekkel odament Stormék ajtajához és becsöngetett.

— Lejött már a mester? — kérdezte a szobalánytól.

— A mester mostanában nem jön egyenesen haza a műteremből, — felelte a leány. — De ha a nagyságos asszonnyal tetszik beszélni...

Kálmán még soha életében nem beszélt négyszem közt Alice-szal, akit egész Tégyamitakarsz a szeretőjének tartott. Talán ez a leány volt az egyetlen, aki bizonyosan tudta, hogy nincs köztük semmi.

Most olyan zavarban volt, mint egy rossz uton járó gimnazista.

— Kérdezze meg a nagyságos asszonyt, hogy fogadhat-e. Majd a kis szalonban várok.

Leült a színes párnákkal túltömött kis szalonban s a leány elsielt Alice belső termei felé.

Körülnézett. Ezt a szobát sem látta azóta, hogy Alice büszkén bemutatta a berendezését. Rendesén náluk vagy a közös helyiségekben szoktak együtt lenni. Meglepetten fedezett fel valamit, ami az első napokban nem volt még itt: a maga és Olga nagyított fényképét a falon. A ragaszkodásnak ez a kispolgári megnyilatkozása a maga szürkeségében valósággal kibömbölt a szoba tarka, művészkedő berendezéséből.

— Ugy látszik, Fredi sohasem fordul meg ebben a szobában, — gondolta. De lelke mélyén jól esett neki, hogy Alice ilyen naiv kultuszt szentel kettejük képmásának.

A leány visszajött.

— A nagyságos asszony éppen fürdött, de rögtön készen lesz. Tessék átmenni a budoárba.

Egy sohasem használt, nehézbutorzatú férfiszobán át Kálmán belépett a budoárba.

A szobaleány kiment.

A budoárt egy üvegcsillár és néhány ravaszul elhelyezett kis karoslámpa világította meg enyhe rózsaszínű fényvel. Rokokó berendezése első alkalommal bosszantotta Kálmánt. Végtelenül stilszerűtlennek találta Storm Fredi feleségéhez, még ha nem gondolt is arra, hogy Alice nem éppen rokokó kastélyból került a zord forradalmár-szobrász műtermébe. Ma, a sok benzinszag után, jól érezte magát ebben a tizenharmadik századbeli világban.

Csak egy-két percig nézegethette a falakra aggatott sikamlóstárgyú metszeteket és akvarelleket: kinyílt a fürdőszoba tapéta-ajtaja és piros-fekete köpenyben, meztelen lábszárral, belépett Alice. A fürdő nedvessége, illata érzett még rajta. Kálmán első érzékiése, miközben egymás felé siettek és kezet fogtak, az volt, hogy a köpeny kissé félrecsuszott s

Alice jobb vállát és erős keblét majdnem födtenül hagyta. Százszor is látta már Alice egész testét, a műteremlátogató nyugodt, közbömbös szemével — most szemérmetlennek érezte ezt a néhány centiméternyi meztelenséget. Szemérmetlennek és...

— No, ez aztán a ritka vendég! — mondta háziasszonyos hangon Alice. — A házban már azt beszélnek, hogy világkörűli utazásra indult!

— Igen, ma délután, — mondta keserűen Kálmán, de — amint látja, már vissza is jöttem. Hol van Fredi?

— A bárban. Ez a legújabb szokása, úgy körülbelül karácsony óta. Sohase látom. Most nem kellek neki, mint modell — egyébre eddig se nagyon kellettem — a műtermébe be sem ereszt, munka után meg lemegy a bárba. Ha némelykor én is benézek oda a gyerekekkel, ott látom egy csomó fiatal kócos közt... azt hiszem, mulatnak rajta. De hát mit csináljak?

Kálmán szórakozottan hallgatta az utolsó mondatokat.

— Mit mondott? Hogy egyébre eddig sem.

Alice csak lassan értette meg, hogy hová kanyarodott vissza Kálmán. Vállat vont.

— Eltúrte, hogy a nyakába varrjam magamat. De sohasem kellettem neki. Nem tudta ezt? Olga előtt nem titkoltam.

— Olga... Olga sohasem beszélt velem... ilyesméről.

Alice kurtán felkacagott, aztán, mintha csak most nézte volna meg jól Kálmán arcát

— Az Istenért, mi baja magának? Olyan sápadt, mint a halál. Rosszul van?

— Én? Dehogy. Semmi bajom. Csak... nagyon egyedül éreztem magam... Kellett valaki... és Olga, hiszen tudja...:

— Szegény gyerek, — mondta mély hangján Alice a diványon, ahol tisztos távolságban ültek, közelebb húzódott hozzá és megsimogatta az arcát.

(Folyt. köv.)

Mélységes bánatomban ért osztatlan részvétért hálás köszönetet mondok.

Özv. Körös Albertné

30

könyvet

cserélhet havi egy pengőért
a DÉLMAGYARORSZÁG
kölsönkönyvtárában